

[Buchart Petersen.]

røde godsejere eller landmænd, eller hvad vi nu skal kalde dem. Det er meget rart med lidt farver på tingene. Man undrer sig jo over, når man sidder og hører dette, især i disse dage, hvor man ved man klemmer alle de små folk, som sidder i lejligheder, med lejeforhøjelser over hele linjen, at der så er en kategori af os — og så har jeg taget mig selv med, hr. Jes Schmidt — der eventuelt skulle slippe noget billigere. Man er altid glad for at slippe noget billigere, men jeg er opfødt i et hjem, hvor vi havde respekt for naboen også og dermed nogenlunde ren samvittighed, så jeg kan ikke sidde og overhøre dette her i dag uden at tage ordet. Hr. Kaj Hansen fra kommunisterne sagde: det er jo julegaver, der gives her i sommertiden. Ja, det er det, hr. Kaj Hansen. Vi fra det store landbrug får tusinder af kroner forærende kontra alle dem i den nederste klasse, som skal betale. Jeg har de eksakte tal for Vestsjællands amt, hvor jeg har siddet i 20 år og haft med skat at gøre i skatteråd osv. og har følt det på min krop, hvad det vil sige. Hver evig eneste gang vi lagde et par procenter på den direkte skat, slap godsejeren, greven, baronen, eller hvem det nu kunne være, selv om han trådte på den megen jord, fordi han ingen skatteindtægt havde; vi fik ingen penge ind dér, hvis vi ikke havde en grundskyld, som virkelig talte. Se, det er jo sagen. Den problemstilling er vi ikke kommet ud over endnu, så længe — og dér er jeg efter mit eget parti og skatteministeren — vi ikke har fået en skattereform, for det er jo det, det drejer sig om. Hvis vi kommer til at betale skat efter evne alle sammen, så kan vi tage dette op til vurdering, for så er det måske rimeligt, at vi ikke skal have skat på produktionsjord, ej heller dækningsafgift i byerne, som jeg kender indtil trivialitet, for her er fabrikerne nemlig også taget med; vi skal vel tage dem alle sammen med og ikke kun et fåtal af os.

Så længe vi ikke har den skattereform, så er det helt ved siden af, at fremskridtspartiet kommer med sådan et forslag. Til vores ærede medlem dernede — ja, jeg plejer altid at kalde det ærede medlem fodermesteren, men det er jo ligegyldigt, altså et af fremskridtspartiets ærede medlemmer, der i tide og i utide fra denne talerstol er stået op og har sagt: vi taler arbejderbevægelsens sag,

vi gør dit, og vi gør dat — vil jeg sige, at det kan ikke nytte noget, fordi han har trukket med dronningens gedebuk dernede på den egn, at han ikke har fundet ud af, at greven betaler måske ikke så meget i skat, som han har gjort. Det er nemlig det, vi skal have frem hele tiden. Vi skal ikke falde på rumpen, fordi man har været et eller andet sted, og så komme med sådan nogle ideer. Det, det drejer sig om, er jo, at landbruget har fået en forrentningsprocent, som lå over det, hr. Per Hækkerup advarede imod, dengang vi gik ind i EF. Da sagde han: I er jo nok med på, I kommer til at betale skat, gode landbrugere, når vi kommer i EF, for så kommer vi over den grænse med hensyn til forrentningsprocent, vi havde. Den er vi kommet over, og så skal vi betale grundskyld, hvad enten det er til kommune eller amt.

Der er én ting, vi ikke skal glemme. I må ikke være så blåøjede at gå med på, at den lille mand i lejligheden skal betale for alle store, for det er jo sagen. Det smitter også af på kommunegrundskylden næste gang. Her har vi været oppe at slås om, hvorvidt promillen skulle ligge på 16, 17 eller 13 — det er i Dianalund i Vestsjællands amt for at tage det helt nøjagtigt, hvor jeg kender forholdene — eller på 19 promille eller meget højere her i København. Det ved enhver.

Jeg har de eksakte tal, og jeg vil gerne lige have lov at læse dem op. Tallene gælder for en gift lønmodtager med hus — for det er jo det, det drejer sig om, og også det, man taler om bl. a. fra det konservative folkeparti. Han har en grundværdi på 30.000 kr. — det er jo ikke ejendomsskylden, vi står og taler om, det er grundværdien, og den ligger nogenlunde sådan — og så har han en indkomst på 45.000 kr.; det er det, en arbejdsmand har i dag i al almindelighed. Der bliver en skalaindkomst på 27.000 kr. Hustruen har ingen indtægt. Det bliver et minus for ham på 48 kr. Hvorfor skulle vi give ham 800 kr.? Det vil altså sige 750 kr. rundt regnet. Hvorfor skulle vi forære ham dem efter kristeligt folkepartis system? Det kan da ikke være rigtigt, når alle andre, som sidder i lejligheder, bliver sat op i husleje.

Dernæst tager vi en gift lønmodtager med hus, igen med en grundværdi på 30.000 kr., men med en indkomst på 70.000 kr. Det er